

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ
К.248/22
22.08.2023. године
ВЕЛИКА ПЛАНА

ИНФОРМАТИЧАРУ

Пред овим судом у току је кривични поступак против окривљеног КОСТИЋ САШЕ из Трновча ул. Милана Обреновића бр. 20, од оца Милорада, ЈМБГ 1106996761033 због кривичног дела учествовања у тучи из чл. ав 1 КЗ-а и окривљеног Ацић Ненада из Лозовика ул. 7. Јула бб, од оца Југослава, ЈМБГ 2212991761017 због кривичног дела из члана тешка телесна повреда из чл .121 ст. 1 КЗ ,по оптужном предлогу ОЈТ Велика Плана Ктo.469/19 од 05.07.2019. године.

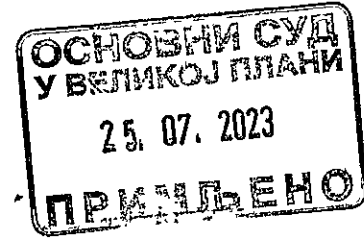
Налаже Вам се да Антић Сањи из Велике Плана улица 28.Октобар број 256 истакнете преко интернет странице суда пресуду Вишег суда у Смедерву Кж1.76/23 од 11.07.2023.

Прилог: пресуда

Република Србија
ВИШИ СУД У СМЕДЕРЕВУ
Број: Кж1 76/23
Датум: 11.07.2023. године
Смедерев

У ИМЕ НАРОДА

Виши суд у Смедереву, као другостепени, у већу састављеном од председника суда - судије Слађане Бојковић, као председника већа и судија Предрага Лукића и Драгослава Милановића, као чланова већа, са записничарем Александром Симић, у кривичном предмету окривљених Ненада Ацића из Лозовика због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и Саше Костића из Трновча, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о жалби заменика јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К 248/22 од 27.12.2022. године, на седници већа одржаној 11.07.2023. године, а након прибављеног предлога ВЈТ у Смедереву, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба заменика јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, а пресуда Основног суда у Великој Плани К 248/22 од 27.12.2022. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К 248/22 од 27.12.2022. године, на основу члана 423. став 1. тачка 2. Законика о кривичном поступку, окривљени Ненад Ацић ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, а окривљени Саша Костић да је извршио кривично дело учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио заменик јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Великој Плани, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повредне кривичног закона, са предлогом да се ожалбена одлука преиначи, окривљени огласе кривим и изрекну кривичне санкције предложене у оптужном предлогу.

Заменик јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, у свом акту КТЖ бр. 67/23 од 19.04.2023. године, предложио је да се наведена жалба усвоји и побијана пресуда преиначи у смислу жалбених навода.

Бранилац окривљених, Драган Богдановић адвокат из Крагујевца, у одговору на жалбу предложио је да се иста одбије као неоснована, а ожалбена пресуда потврди.

Виши суд у Смедереву, као другостепени, одржао је седницу већа, размотрио целокупне списе предмета, заједно са побијаном пресудом и то у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, у смислу одредбе члана 451. став 1. Законика о кривичном поступку и по оцени жалбених навода нашао:

Жалба је неоснована.

Првостепени суд није учинио истакнуту битну повреду из члана 438. став 2. тачка 2. Законика о кривичном поступку, јер на супрот жалбеним наводима пресуда садржи разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, који су потпуно јасни и међусобно непротивречни, тако да је било могуће испитати законитост и правилност побијане одлуке.

Првостепени суд је за свој став да изведеним доказима на главном претресу није до извесности утврђено да су окривљени извршили кривична дела које су им стављена на терет дао јасне и оправдане разлоге, који су засновани пре свега на наводима из одбрана самих окривљених, али и на исказима оштећеног и сведока Владана Миловановића, те материјалним доказима садржаним у криминалистичко-техничкој документацији и извештају о форензичком прегледу лица места.

Када је у питању окривљени Сапа Костић, и по оцени овог суда у току поступка није изведен ниједан доказ која би на поуздан и несумњив начин указао на његово учешће у предметном кривичноправном догађају, односно да је учествовао у тучи у којој је оштећеном нанесена тешка телесна повреда. Наиме, сви изведени докази, а пре свега исказ самог оштећеног, доводе у сумњу његово учешће у предметном дешавању, јер нико не потврђује да је он предузео било коју од инкриминисаних радњи. Тако, оштећени истиче да није запазио да му је поменути окривљени задао ударац, то није видео ни сведок Миловановић, а окривљени Ацић у својој одбрани у потпуности амнестира окривљеног Костића, изричито наводећи да он није учествовао у предметном догађају, а само присуство радњама извршења не значи и постојање елемената бића кривичног дела које му је стављено на терет. Чињенице утврђене у кривичном поступку, а на основу изведених доказа, и по ставу другостепеног суда, по својој природи и значају нису такве да доказују да је окривљени Костић извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Када се ради о окривљеном Ацићу, без обзира што се жалбом указује на одређене несагласности и недоследности, као и противречности између његове одбране и одбране окривљеног Костића, овај суд налази да поменуте несагласности нису таквог значаја да се на основу истих може утврдити да су одбране окривљених неприхватљиве. Наиме, по оцени овог суда, њихове одбране током читавог поступка сагласне су у погледу чињеница које су предмет доказивања, и један и други доследни су у тврдњи да је свему претходио напад оштећеног - који је када их је угледао „дао гас и убрзао кретање“ крећући се фрезом ка окривљеном Ацићу, да би се касније дохватио виле коју је имао на фрези, што доводи у сумњу веродостојност исказа оштећеног Мирослава Јотића.

У прилог одлуке првостепеног суда, изузев одбрана окривљених, говоре и материјални докази у виду медицинске документације за окривљеног Ацића, о повредама које је задобио критичном приликом, а за које - из налаза и мишљења вештака др Миомира Кражића, произилази да су могле настати на начин како је то окривљени Ацић описао у својој одбрани, а што је износећи одбрану потврдио и окривљени Костић.

Тачно је да се у форензичкој документацији не помиње, нити је као доказ фиксирана вила, али је такође тачно да овај предмет у својим исказима помињу сви актери предметног дешавања, укључујући и сведока Миловановића и оштећеног Јотића, што је првостепени суд морао да има у виду приликом доношења одлуке, а што такође указује да нема јасних доказа да се предметно дешавање догодило на начин описан у оптужном акту, те да постоји реална могућност да се све десило на начин како су то изнели окривљени у својим одбранама, односно да је критичном приликом окривљени Ацић поступао у нужној одбрани, што представља основ за искључење постојања кривичног дела.

Неосновани су жалбени наводи да су изјаве оштећеног и сведока Миловановића сагласне у тврдњи да су окривљени трчећи за оштећеним у рукама имали дрвене предмете, јер сведок ни у једној фази поступка није потврдио да су окривљени, крећући се за оштећеним, у рукама имали било какве предмете.

Наиме, оно што је тачно је да је сведок у исказу садржаном у записнику КТ бр. 691/18 од 24.10.2018. године најпре навео да је једно од два лица која су јурила оштећеног у рукама имало вилу, а за друго се не сећа, да би након тога, током истог испитивања навео следеће „Прецизирам да нисам сигуран да ли су ова два лица када су трчала за Јотићем имала било шта у рукама, а вилу сам видео после код фрезе“ - при чему је остао и током испитивања на главном претресу.

Неосновано се жалбом истиче да изведени докази нису цењени појединачно и у међусобној повезаности, свим изведеним доказима приликом утврђивања чињеничног стања првостепени суд дао је одговарајући значај, па је јасно, аргументовано и правилно образложио своју оцену да изведени докази, пре свега гледано у међусобној повезаности, не могу на поуздан начин и са неопходним степеном извесности да укажу да се предметни кривичноправни догађај догодио онако како је то описано у оптужном акту, јер постоји реална могућност да се све догодило на начин изнет у одбранама окривљених - за шта постоје и докази, чиме се доводи у сумњу кривица.

Околност да су окривљени пратили оштећеног, што као неспорно произилази из исказа сведока Миловановића, који је видео само тај део предметног догађаја, сама по себи није довољна да у потребној мери потврди наводе оптужног акта, што се такође односи и на налаз и мишљење вештака др Миомира Кражића, који је као могући начин повређивања дозволио и онај описан у оптужном акту, али наведена околност и није била спорна, већ разлог поступања окривљеног Ацића, због чега је и правилна оцена првостепеног суда да није искључена могућност да је окривљени Ацић поступао у нужној одбрани што у крајњем исходу води закључку да није доказано да је учинио кривично дело за које је оптужен.

У прилог томе су и наводи из већ поменутих налаза и мишљења вештака др Миомира Кражића да је окривљени Ацић критичном приликом задобио лаке телесне повреде у виду раздерине коже носа са десне стране и раздерине коже у десном обрвном делу, које настају директним дејством тупине замахнутог механичког оруђа, могуће од тупог дела фрезе.

Дакле, првостепени суд извео је све предложене доказе, исте ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, при том не учинивши истакнуте битне повреде, због чега је чињенично стање утврдио правилно, уз адекватне разлоге налазећи да изведени докази не указују са потпуном извесношћу на окривљене као на лица која су предузела радње извршења кривичних дела, због чега је правилно применио кривични закон доносећи побијану одлуку, јер у сумњи се могло одлучити само у складу са начелом „in dubio, pro reo“, односно повољније по окривљене.

Из изнетих разлога, применом одредби члана 457. Законика о кривичном поступку, одлучено као у изреци.

Виши суд у Смедереву, дана 11.07.2023. године

Записничар
Александра Симић, с.р.

